

"VAPAAUS YLLYKKEENÄ" (Gal.5:13)

Ihmiskunnan historiaa ja elämää tarkastellessa voi todeta ihmisen olevan kahlehdittu milloin minkäkin orjuuttavan tekijän alle. Ne hetket, jolloin yletöntä vapautta on ihannoitu, voidaan sanoa synnyttäneen turmiota ja elämän raiteilta luisumista. Voidaan nähdä kurinalaisuuden puutosta ja sen tuomat vääristyneet elämäntavat.

Ihmisen on vaikea elää kulkien niin sanottua "kultaista keskietä." Ollaan aina kallellaan joko toiselle tai sitten toiselle laidalle, hairautumassa oikealle tai vasemmalle.

"Niin noudattakaa siis tarkoin niitä, niin kuin Herra, teidän Jumalanne, on teitä käskeny; älkää poiketko oikealle älkääkä vasemmalle, vaan vaeltakaa aina sitä tietä, jota Herra, teidän Jumalanne, käski teidän vaeltaa, että eläisitte, menestyisitte ja elinpäivänne olisivat pitkät siinä maassa, jonka otatte omaksenne."
5.Moos.5:32-33

Päästyämme orjuudesta vapauteen, meidän ei tulisi kuitenkaan unohtaa kokonaan kurinalaista elämää. Voimmehan kuulla monen pitkälle elämässään päässeen ihmisen toteavan menestykseen olevan syynä juuri tämän kurinalaisuuden. Voimme lukea myös Raamatusta Snl.19:

"...Ei into auta, jos tietoa puuttuu, hätikkö eksyy ja kompastuu... ..Itseään auttaa, joka ymmärrystään lisää, onnen saa, joka harkiten toimii... ..Laiskuus vaivuttaa syvään uneen, vetelys joutuu näkemään nälkää... ..Kuule neuvoja, ota kuritus varteen, että olisit vastedes viisaampi..."

Vapaudellakin on siis rajansa. Tätä tarkoitti Paavali sanoessaan:

"Älkää vain salliko vapauden olla yllykkeeksi lihalle, vaan palvelkaa toisianne rakkaudessa."
Gal.5:13

Vaikkakin meillä on pääsy pois synnistä kertakaikkisen uhrin ansiosta, emme saa kuvitella vapautettuina, että nyt ei ole enää millään väliä.

"Kaikki on luvallista, mutta kaikki ei ole hyödyksi. "Kaikki on luvallista, mutta kaikki ei rakenna." 1.Kor.10:23

Tämä taas tuo meille vastuuta. Kasvaneen kristityn ja aikuisen ihmisen pitäisi osata kantaa vastuuta teoistaan huolehtien ympäristöstään siten, että täällä voisi elää vielä meidän jälkeinkin.

Näen joidenkin ihmisten laulavan silmät kirkkaina; "Vapaus on Veressä, Jeesuksen Veressä." kuitenkin seuraavassa käänteessä tämä samainen ihminen osoittaa rakkaudettomuutta, anteeksiantamattomuutta ja kovaa kylmyyttä miltei räikeällä tavalla. Näen hänessä kasvattomuutta. Hän ilkoitsee vapaudesta tietämättä, että

"KYSYMYS ON VAPAUDESTA TEHDÄ PARANNUS"

- ei siis jatkaa ylpeänä omahyväisen synnillistä elämäntapaansa.

Vapaus, nöyryys ja kurinalaisuus rakkauden lain alla kulkevatkin käsi kädessä. Tahtoessamme tulla suuriksi tai ehkäpä paremmiksi kuin kanssamatkaajamme, olisi meidän syytä alistua palvelijan asemaan.

Todellinen suuruus ei ole mahtijohtajuutta tai esillä olemista. Suurta ja jaloa on se, että osaa ottaa huomioon lähimmäisen ja pitää pyhien tarpeita ominaan. (Room.12:13)

Raamattu tuntee myös useamman tason vapautta. On vapautta vanhurskaudesta, eli synnittömyydestä jolloin ihminen voi tehdä mielin määrin syntiä.

"Sillä kun olitte synnin palvelijoita, niin te olitte vapaat vanhurskaudesta. Minkä hedelmän te siitä silloin saitte? Sen, jota te nyt häpeätte. Sillä sen loppu on kuolema." Room.6:20-21

Jumala antaa taas todellisen vapauden Jeesuksessa Kristuksessa. Se on vapautta tulla vanhurskauden ikeen alle. Eli toisin sanoen vapainkin vapaus sitoo sen itseensä luomiin rajoihin. Niin myös Kristuksen antama ja vaikuttama vapaus todellisuudessa vie meiltä vapauden vanhurskaudesta, mutta tuo sielulle levon ja rauhan. Vanhurskauden hedelmä onkin vapautta synnissä elämisestä. Todellisen vapauden hintana voikin pitää luopumista syntisestä elämästä Kristuksen avulla.

"Mutta nyt, kun olette synnistä vapautetut ja Jumalan palvelijoiksi tulleet, on teidän hedelmänne pyhitys, ja sen loppu on iankaikkinen elämä. Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." Room.6:22-23

Mitä sitten todellisuudessa tarkoitti Paavalin sana; "Älkää antako vapauden olla yllykkeenä lihalle?" (Gal.5:13)

Ensiksikin on hyvä tiedostaa, mitkä ovat lihan tekoja. Ne ovat "hauraus, saastaisuus, irstaus ja kaikenlainen panettelu.

"Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan; nämä ovat nimittäin toisiansa vastaan, niin että te ette tee sitä, mitä tahdotte. Mutta jos te olette Hengen kuljetettavina, niin ette ole lain alla. Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noitus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niin kuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa." Gal.5:17-21

Antaessamme itsellemme vapauden esimerkiksi pukeutua säädyttömästi, saatamme sillä herättää lihan himoa vastakkaisessa sukupuolessa. Toisaalla taas antaessamme itsellemme vapauden varastaa, niin minkä kuvan siitä saa Jumalaton? Ja olisiko se elämistä evankeliumin arvon mukaisesti?

Voimme lukea, kuinka Paavali haikaili vapaudesta tuntiessaan inhimillistä heikkoutta. Hän kirjoitti:

"Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?" Room.7:24

Tässä näemme vapauden Kristuksessa olevan ikään kuin matka läpi elämän aina iankaikkisuuteen. Siellä olemme vasta lopullisesti vapaita maallisista vaivoista ja syntien houkutuksista.

Lopuksi yhteenvetona voimme sanoa vapauden olevan tasapainoa Luojan ja inhimillisen elämän kanssa - uskaltaen elää täyttä elämää - kuitenkin ottaen vastaan sovituksen synneistä ja erehdyksistä Jeesuksen Kristuksen kautta.